

ZPRAVODAJ / 1

MMII

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

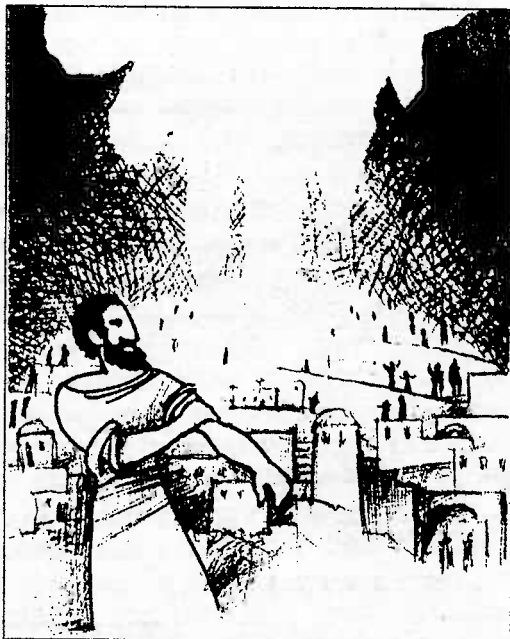
I stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea:

„Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách?...

Vystupte na horu, přivezte dříví a budujte dům! V něm budu mít zalfbení, v něm se oslavím, praví Hospodin.

Pachtíte se za mnoha věcmi a máte z toho málo. Co přinesete domů, já rozvěji. Proč se to děje? je výrok Hospodina zástupů. Protože můj dům je v troskách, zatímco vy se staráte každý jen o svůj dům...“

Ageus 1,3-4.8-9

ilustrace: Barbora Veselá

Na obálce našeho Zpravodaje budou letos kresby Barbory Veselé, inspirované biblickými texty. O biblické úvodníky jsme požádali faráře, kteří mají s naším sborem něco společného. Stále však zůstává otevřené pole působnosti pro Vás všechny: přispějte svými zprávami, informacemi, zamyšleními, názory, či literárními dílky.

Nový rok 2002 je před námi, věnujme i díl svého času sboru a jeho potřebám.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné.

Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku, která přikrývá všechny pronárody.

Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme potupu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin.

Izajáš 25,6-8

Pojďme nejprve domyslet, jak může, toto jistě krásné slovo proroka Izaiáše, zapůsobit na dnešního, alespoň trochu přemýšlivého člověka, lhostejno zda věřícího či nevěřícího. Na hoře Sijónu, kterou má pisatel na mysli, se až dosud, s odstupem tolika set let všechny národy nikdy nesetkaly, natož aby tam pily vyzrálé, dobře vykvašené víno a pojídaly vybrané lahůdky. Naopak je Sijón už dlouho přímo v centru krvavých a nelítostných bojů. Závoj smutku a zloby leží dál na všech národech tohoto světa, smrt dál řadí v našich řadách a my jsme se pořád nenaučili jí rozumět. Denně vídáme na svých obrazovkách plačící davy. Z tohoto pohledu bychom museli přiznat – tak tohle nevyšlo. Toto proroctví se prostě nesplnilo. Jenomže biblická proroctví nejsou pouhé předpovědi. Jejich autoři vycházejí z jedné důležité skutečnosti. Věří ve spolehlivou, nepřetržitou, trvalou souvislost božského jednání. Vycházejí přitom z poměrně jednoduchého principu – z dosavadního usuzovat na příští. My také v očekávání příštích dnů plánujeme co uděláme, co je před námi, v rodině, v práci, ve sboru. A s tím úzce souvisí otázka – Jak tímto očekáváním měřit události, které se pak odehrají? Nelze pořídit seznam přání, jež předložíme Bohu a pak odškrtnout jednotlivé položky. Prorokova slova promlouvají do situace, v níž člověk očekává obrat k lepšímu. Proto mají být čtena v konfrontaci s touto situací – tak a tak prorok v dané chvíli rozuměl božskému jednání. Pak je možné ona slova vtáhnout i do své vlastní situace a v ní vidět potvrzení prorokových slov. Vždycky přitom jde o souznění vůle boží a našeho působení, naší práce i našeho snažení. Proto to příští, budoucí nelze v pravém slova smyslu předpovídat, nýbrž jediné očekávat.

A tak čtème i tento krásný izaiášovský text jako svědectví o boží spolehlivosti a vůli pomoci nám k záchraně uprostřed běhu dějin tohoto světa. Máme ve svém Pánu a jeho slovu oporu pro všechna svá očekávání i naděje pro celý náš svět. Obraz hostiny nám to stále připomíná a vždy v nás probouzí novou vděčnost a posléze i radost. Amen.

*Jan Krupa,
farář ve Valašském Meziříčí*

Chtěl se také začít léčit, přiznal, že už několikrát s ním začínal, ale vždy bezúspěšně. Nyní je prý to jiné, chce začít sám k vůli sobě. Jeho životní příběh je velmi komplikovaný - měl několik sourozenců a různých „rodičů“. Ptala jsem se ho jestli byl navštívit matku či sestry, odpověď zněla: matce dlužím 50 tisíc, sestrám také nějaké peníze. Rozpovídal se také o životě bezdomovců v Praze. Kde jsou v zimě? Jezdí tramvají či metrem z konečné na konečnou, znají ty nejdelší trasy a někteří řidiči je nechávají ve voze i na konečné, jinak musí třeba v noci čekat venku cca 40 minut než jedou zpátky. Do Armády spásy si jdou pro polévku a je-li opravdu velká zima, otevře se jim jedna z jídelen se stoly, je tam teplo a čaj a kde mohou „posedět“ od 6 večer do 6 ráno. Při otázce kde bere na drogy, řekl že příležitostně skládá vagóny a nebo dělá komparsistu u filmu. Chtěl by se věnovat po „vyléčení“ sociální práci, třeba v Armádě spásy. Mluvili jsme o drogách a o víře a zdálo se mi že upřímně. Nakonec nám řekl, že moc děkuje a že je škoda, že si tak někdy nemohl popovídat se svými v rodině. Odcházel na noční rychlík vybaven svačinou a teplou šálou.

Vánoční cukroví vzalo za své, ba i úklid. Uvědomila jsem si ale význam adventu, alespoň jeden den jsem udělala něco užitečného. Neměla jsem vyčištěná okna, vyprané koberce a napečeno mnoho druhů cukroví, ale za to jsme mohli myslet na chlapce Libora, přát mu, aby se vyléčil a aby měl dost přátel, kteří by mu pomohli. Nevím kolik z toho co vyprávěl bylo pravdivé, možná, že nás tahal za nos jako důvěřivé prostáčky, kteří nic nevědí o skutečném životě. Ale i tak to stálo za to ho vyslechnout. Musím říct, že nechtěl peníze, sám přiznal, že je nespolehlivý a všechno utratí za drogy. Objevil se pak u nás ještě jednou, kdy si přijel vyzvednout doklady, bylo to den před štědrým dnem v neděli, vzali jsme ho na Vánoční hru. Chvilí vzadu v „Třaňáku“ přešlapoval ale pak skoro beze slova odešel. Už jsme ho od té doby neviděli ale doufáme, že mu Pán dá sílu a podaří se mu vydržet.

Jana Jančová

Tříměsíční studijní volno

Naše církevní řády umožňují kazatelům po pětileté praxi požádat o tříměsíční volno určené výhradně k dalšímu vzdělávání v teologii. Po dohodě s br. farářem Wranou a kladném vyjádření staršovstva a seniorátního výboru jsem o takové volno požádal Synodní radu, která mi jej schválila. Budu jej čerpat v termínu 7.1. - 24.3. a 1. - 13.4. (týden v mezeře je velikonoční).

V daném období se chci věnovat postupu v mém studiu na Evangelické teologické fakultě UK tak, abych jej v příštím roce 2003 mohl dokončit (jsem studentem 4. ročníku šestiletého dálkového studia). V tomto čase budu připravovat jen ty sborové akce, které probíhají přímo na faře na Karpatské (středoškolská mládež a skupinka maminek). Jsem velmi vděčný a děkuji

všem, kteří jsou ochotni v dalších oblastech sborové práce nahradit, především br. faráři Wranovi.

Roman Mazur

Význačnější narozeniny členů sboru

Dne 14. 1. se dožívá bratr farář **Karel Veselý** devadesát let. V našem sboru sloužil v letech 1958 - 1979. Jeho klidná povaha, umírněný projev, pracovitost, rozhodná víra a jasná teologie vnášely pokoj a porozumění do života ostravského sboru. Přejeme mu hodně Božího požehnání.

21. prosince 2001 jsme se rozloučili se sestrou farářovou **Miladou Há-novou**. Zemřela 16. prosince ve věku 79 let.

Buď že jsme živi, buď že umíráme, Páně jsme. (Ř 14,8b)

NÁZORY - DISKUSE - POLEMIKA

Tři noticky o kytáře při bohoslužbách

1. Když se ptáme, zda je možno při bohoslužbách hrát na kytaru, jistě nejde o otázku **podstatnou**: kdyby šlo dnešní situaci církve podstatně změnit tím, že budeme na kytaru hrát nebo hrát nebudeme, byli bychom šťastnou církví. Nejde ani o otázku **zásadní**, zda varhany či kytara: existuje nevhodné hraní na varhany (či harmonium) a naopak velmi vhodné hraní na kytaru - i při bohoslužbách.

2. Trochu provokativně zde vsunu dotaz, zda je vůbec vhodné hrát v evangelickém kostele na varhany. Vždyť podle zcela základní zásady evangelické církve se v ní všechno má "dít podle svědectví Písem". A Kalvín na vrcholu svého života varhany zakazoval, v Bibli o nich totiž není ani slovo. Naproti tomu o citaře (předchůdkyni dnešní kytary) je zde řeč mnohokrát - připomeňte si například Ž 98,5 a celý Ž 150. - Spolu se starým Kalvínem se nicméně kloním k názoru, že hra na varhany je při bohoslužbách možná.

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Sborový biblický verš 2002

Při již tradičním „losování“ biblických veršů v našem sboru připadl sboru jako celku verš z Iz 59,2:

Jsou to právě vaše nepravosti, co vás odděluje od vašeho Boha, vaše hříchy zahály jeho tvář před vámi, proto neslyší.

Tvrdý verš. Moje první reakce je: nevím si s ním rady. Můžeme pochopit obraz Boha, který neslyší? A pokud by opravdu neslyšel, co s tím my lidé uděláme? Sami se svých hříchů přece nezbavíme.

Jedním si můžeme být jisti - prorocká slova nejsou popisem situace, s kterou se nedá nic dělat. Byl prorokem vyřčen naopak proto, aby lidmi otrásl a přivedl je ke změně. Myslím, že i my toto slovo přijmout ke svému užitku. Můžeme nad ním přemýšlet, přečíst si jeho biblické souvislosti, meditovat nad nimi a srovnávat je se situací našeho sboru. Byl bych moc rád, kdybychom se mohli všichni sdílet o to, co nám verš říká. Také na stránkách tohoto časopisu: třeba poznámkami, jak verši rozumíte vy, modlitbami, nápady, co ve sboru změnit.

Aleš Wrana

Z farářského notesu

Víte, v čem se liší evangelík českobratrský od slezského? Hlavní rozdíl je v otužilosti - otužilejší je slezský. Rád celou zimu mrzne v kostele. Českobratřští svou vzájemnost utužují raději při teplé kávě po bohoslužbách. V tom si obě církve nerozumějí. - No a pak je samozřejmě několik dalších rozdílů, ale už spíše podružných, jako např. že slezáci mají biskupy a zpívanou liturgii, čechobratři zase Štorka a zpěvník s notami.

Stává se mi mnohokrát, že se noví lidé, kteří přicházejí do církve, ptají, zda mohou nějak pomoci se „sborovou prací“. Jaksi správně vytušili, že to ke křesťanství patří. Co jim však na to mám odpovídat? Mám snad říci: „Víte, na to tady nejsme zařízení. U nás nikdy nebylo moc zvykem, že by laici ve sboru něco dělali.“?

Vánoční hra

Již popáté za sebou jsme pro tradiční adventně-vánoční vystoupení dětí a mládeže našeho sboru jako učitelé Nedělní školy a vedoucí dorostu vybrali formu vánočního „minidivadla“ autora Luďka Rejchrtova. Výkon našich herců nebyl dokonalý, přece však diváci obou předvedení působili na jejich koncích dojmem, že na ně Rejchrtova „Věž“ v našem provedení zapůsobila dobře. Proto budeme pravděpodobně při své první poradě v novém roce při jejím hodnocení opět před dilematem: Co naplánovat pro příští rok?

Na jedné straně jsou zde skutečnosti, které hovoří o potřebě změny. Např. ti, kdo pozorně sledují naše hry každý rok, musejí dříve nebo později odhalit jejich vzájemnou podobnost (L. Rejchrt je vynikající autor, přece však základní témata Vánoc nejsou nevyčerpatelná). Jako režiséři jsme ryzí amatéři bez schopnosti vést děti tak, aby po herecké stránce předvedly vše, co je v nich ukryto, proto často vzniká problém se srozumitelností a jasností předvedeného děje.

Na druhé straně budeme zvažovat argumenty, které vedou k opačným úvahám. Děti i mládežníci se s velkým gustem „vžívají“ do svých rolí. Přednášejí je s větším zápletem než kdyby měli recitovat tradiční předvánoční básně. Ve srovnání s klasickými besídkami tak působí „minidivadlo“ mnohem živěji. Vánoční zvěst takového dílka je obvykle velmi svěží a neotřelá. Snad i proto ji se zájmem sledují i mnozí naši nevěřící příbuzní a přátelé, kteří se nechají pozvat. Co si o tom všem myslíte vy jako rodiče, prarodiče nebo jako naši pozorní diváci? Moc rádi vyslechneme a zvážíme i váš názor.

Za přípravný tým Roman Mazur

Ohlédnutí za vánočními svátky.

Kdysi dávno jsme s mládeží dramatizovali jako vánoční pásmo báseň s názvem „Pán přijde - jak jej přivítati“ začínalo to „Šla světem zpráva, Ježíš je blízko, snad zavítá k nám vzácný host ...“. Dále si to už nepamatuji ale obsah je asi takový, že jakási žena se doví o příchodu Pána Ježíše a chce jej uvítat jak se patří, perfektní úklid, napečeno a spěchá aby vše bylo tip top. Ale nedaří se jí, obtěžuje jí sousedka s nemocným dítětem, opuštěná paní, která si chce popovídat, bezdomovec. Copak nevědí, že nemám čas, že čekám vzácnou návštěvu a mám ještě tolik práce. Nakonec usíná únavou a vzácný host nepříjde, všechno to bylo nadarmo. Řekli bychom banální příběh, poněkud ohraný ale já jsem si o letošních Vánocích na něj vzpomněla, protože se nám přihodilo něco, co se tomu podobalo.

Asi týden před Vánoci jsem si vzala z práce odpoledne volno s tím, že se pustím do pečení cukroví. Ještě jsme jeli navštívit vnoučata, trochu se s nimi potěšit, byli zrovna nemocní. V kuchyni u nich seděl u stolu mládenec, nikdy jsem ho tam neviděla i když skoro vždycky tam někdo sedí. Když jsme odjížděli, byli jsme požádáni abychom Libora (tak se chlapec jmenoval) vzali na nádraží. Ptali jsme se ho kam jedeš, že do Prahy a kdy ti jede vlak? Nevím někdy v noci. Co budeš dělat do té doby? Nic, budu na nádraží. venku bylo asi tak -14°C a on měl lehkou bundičku, žádnou šálu ani rukavice. Pozvali jsme ho domů, že se podíváme do jízdního řádu. Byl zjevně hladový a prochlazený, ale po hrnku čaje se rozpovídal. Bydlel na Armádě spásy v Praze - Holešovicích, byl bezdomovec a také bral drogy („perník“). Původně byl z Orlové a potřeboval si vyřídit nějaké doklady a sám by to asi nezvládl a tak se obrátil na faru. Podařilo se mu vyřídit jak doklady tak i sociální podporu.

3. Možná je zakopaný pes naší diskuse problém v tom, že obojí - hru na varhany a hru na kytaru - srovnáváme a ptáme se, co je lepší. Vychází nám pak, že varhany co do užítku vítězí: **a)** zprostředkovávají shromáždění celou obrovskou písňovou tradicí církve a **b)** lépe sjednocují hlasy při společném zpěvu. To jsou však měřítka, ve kterých u nás kytara soupeřit nechce. Zůstane jen alternativou. **Myslím, že by bylo užitečnější, kdybychom hraní na kytaru považovali prostě za jiný druh bohoslužebného projevu.** Co obohacujícího přináší? Když to srovnám aspoň v těch dvou aspektech, které jsem zmínil u varhan: **a)** kytara může zprostředkovat společenství jiné písně. Písně s jinou melodikou, rytmem, a pak bohoslužby oživuje, i s netradičními texty, které zpívat s doprovodem varhan mi připadá skoro nevkusné: jsou trochu výstřední a neočekávají, že budete schopni se s nimi okamžitě sjednotit (malý příklad z písně 692, text M. Rejchrt: „*divné hlasy otázku mi šeptají, k čemu věrnost, nač pohrdat zradou?*“). Kytara vás ke zpěvu jen zve, nevtahuje automaticky všechny jako onen mnohohlas varhan. A za **b)** písně s kytarou jsou pro mnohé bližší k osobnímu vyznání. Přinášejí kousek nové formy zbožnosti. Vždyť ti mladí muzikanti před nás předstupují a vydávají své svědectví, abychom se k němu připojili. Odvažují se toho, čeho se jinak našemu společenství naprosto nedostává. Prosím, přijímejte je s otevřeným srdcem.

Aleš Wrana

PROGRAM NA MĚSÍC LEDEN 2002

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v Sále Třanovského

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci v 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (Sál Třanovského, Husovo náměstí 3, v 8.30 hod.)

6. 1. - rodinné bohoslužby, **13. 1., 20. 1., 27. 1.**

Večery nad Bibli - v lednu jen **16. a 30.** - probíráme Mariin chvalozpěv (L 1)

Konfirmační příprava - jen ve čtvrtky **17. a 31. 1.** v 16 hod.

Schůze staršovstva - středa **16. 1.** v 18.15 hodin (výjimečně 3. středa)

Střední generace - pátek **1. 2.** v 19.30 hodin

Alianční týden modliteb v Ostravě

DEN	MÍSTO	TÉMA	VEDE	KÁŽE
6. 1.	ČSCH Záměstní 27 Slezská Ostrava	Náš Bůh a Pán	M. Pokorný	S. Stebel
7. 1.	SCEAV Husovo nám. 3 Moravská Ostrava	Bible, Boží slovo	V. Szlauer	E. Poloha
8. 1.	ČCE Husovo nám. 3 Moravská Ostrava	Lidský hřích	A. Wrana	B. Stepien
9. 1.	BJB Závoří 101, Zábřeh	Vykoupení Ježíšem Kristem	E. Poloha	J. Fürst
10. 1.	AS M. Majerové Poruba	Ospravedlnění z víry	H. van Hattem	T. Oliverius
11. 1.	CASD Kopaniny 13, Mariánské Hory	Působení Ducha	J. Fürst	M. Pokorný
12. 1.	CB 28. října 148 Moravská Ostrava	Lid shromážděný a vyslaný	S. Stebel	A. Wrana
13. 1.	RK Pustkovecká 29 Pustkovec	Jistá a živá naděje	J. Gazda	M. Pietak

- Ve dnech **21. až 25. 1.** bude bratr farář Wrana nepřítomen (bude na farářském kursu v Praze).
- Ve sborovém domě na Karpatské ulici je nové telefonní číslo: **678 7437**
- Hledáme spolehlivého důchodce pro **kostelnické práce** (na poloviční úvazek).

ADRESA SBORU: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43
cce.ostrava@volny.cz   www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET: 1644329359/0800

ZPRAVODAJ / 1

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v lednu 2002